

Sygn. akt IV U 786/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 listopada 2015r. w S.

odwołania S. P. opiekunki prawnej małoletnich A. P. i D. P. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 26 maja 2015 r. Nr (...)

w sprawie A. P. i D. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty rodzinnej

I. oddala odwołanie;

II. nakazuje wypłacić z sum Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Siedlcach) na rzecz adwokat M. R. kwotę 73,80 (siedemdziesiąt trzy 80/100) złotych w tym podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu.

Sygn. akt IV U 786/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.05.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. P. i D. P. (1) prawa do renty rodzinnej albowiem nie spełnione zostały przesłanki z art. 67 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) tj. zmarła A. P. nie miała ustalonego prawa do emerytury lub renty ani nie spełniała warunków do spełniania tych świadczeń.

Odwołanie od tej decyzji wniosła opiekunka prawa ubezpieczonych A. i D. S. P.. Skarżąca domagała się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania ubezpieczonym prawa do tego świadczenia. W swoim odwołaniu S. P. zarzucała organowi rentowemu naruszenie prawa tj. art. 5 kc polegające na rozpoznaniu i wydaniu rozstrzygnięcia bez uwzględnienia zasad współzycia społecznego, co spowodowało niesłuszne odmówienie przyznania prawa do renty rodzinnej po zmarłej w dniu 13.05.2015 r. A. P. dla dzieci, tj. A. i D. P. (1).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Matka ubezpieczonych małoletnich A. i D. A. P. w dniu 2.03.2015 r. złożyła do ZUS wnioski o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 16.04.2015 r. pozwany ZUS odmówił A. P. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż w 10-leciu przed powstaniem niezdolności do pracy tj. w okresie od 26.11.2003 r. do 25.11.2013 r. łącznie staż pracy wynosił 1 rok, 2 miesiące i 27 dni zamiast wymaganych 5 lat. Zaś jej ogólny staż ubezpieczeniowy wynosił 6 lat i 21 dni. Ubezpieczona nie odwoływała się od wymienionej decyzji (akta ZUS).

W dniu 13.05.2015 r. A. P. zmarła pozostawiając dwoje małoletnich dzieci- A. i D. P. (1). W dniu 22.05.2015 r. opiekun prawna małoletnich, S. P. złożyła wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie na rzecz małoletnich dzieci renty rodzinnej po zmarłej matce. Organ rentowy na podstawie dokumentacji zawartej w aktach rentowych A. P. oraz załączonych do akt nowego postępowania przyjął, iż zmarła A. P. w dacie zgonu legitymowała się łącznym okresem zatrudnienia w wymiarze 6 lat, 4 miesięcy i 3 dni, zaś w 10-leciu przed datą zgonu tj. w okresie od 13.05.2005 r. do 12.05.2015 r. udowodniła staż pracy wynoszący 1 rok, 4 miesiące i 6 dni. W tej sytuacji organ rentowy przyjął, iż matka ubezpieczonych A. P. nie spełniała w dacie zgonu warunków do nabycia prawa do emerytury jak również prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie art. 57 ust. 1 pkt 2 ustawy o FUS w zw. z art. 58 ust. 1 pkt 5 tej samej ustawy. Tym samym jej małoletnie dzieci nie mogły nabyć prawa do renty rodzinnej na podstawie art. 67 ustawy o FUS.

Na rozprawie opiekunka prawna małoletnich dzieci popierała odwołanie jak również ustanowiony z urzędu pełnomocnik odwołującej się. Powołany został argument dotyczący naruszenia art. 5 kc przez pozwany organ rentowy.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie opiekuna prawnego ubezpieczonych nie jest zasadne. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie ma zastosowania przepis art. 5 kc, tj. nie uwzględnia się zasad współżycia społecznego przy ocenie uprawnień do świadczenia. W przedmiotowym stanie faktycznym zastosowanie znajdują przepisy dotyczące zasad nabywania uprawnień do renty rodzinnej. Zgodnie z treścią art. 65 ust. 1 ustawy o FUS, renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń. Kolejne przepisy, tj. art. 67 ust. 1 i art. 68 ust. 1 określają krąg osób uprawnionych do uzyskania renty rodzinnej. Odnosząc stan faktyczny do treści powołanych przepisów stwierdzić należy, iż organ rentowy trafnie przyjął, że zmarła A. P. nie spełniała w dacie zgonu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy oraz w sposób oczywisty do emerytury. Bezsporne jest bowiem, iż w 10-leciu poprzedzającym datę zgonu A. P. legitymowała się okresem składkowym i nieskładkowym krótszym niż 5 lat (w dacie zgonu miała ona 34 lata). Przepis art. 58 ust. 1 pkt 5 wymaga, aby osoba ubiegająca się o rentę, która ma powyżej 30 lat, legitymowała się co najmniej 5-letnim okresem ubezpieczeniowym. Ponadto A. P. w dacie zgonu nie spełniała przesłanki wymienionej w art. 57 ust. 2 ustawy o FUS tj. nie legitymowała się co najmniej 20-letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Okoliczność, iż zmarła matka ubezpieczonych nie spełniała w dacie zgonu przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wywierała skutek, iż jej małoletnie dzieci nie nabyły prawa do renty rodzinnej na zasadach określonych w przytoczonych wyżej przepisach. Nadmienić jedynie należy, iż wobec śmierci matki oraz wcześniej ojca, małoletnie dzieci A. i D. P. (2) mogą ubiegać się o prawo do renty w drodze wyjątku.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc, orzekł jak w wyroku.